

ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

Λόγος Μαυροκορδάτου,

Κύριοι Βουλευταί.—"Έχομαι νὰ ἀναγγείγω ὅμιν εὐχάγιστα πεγὶ τῆς πογείας τοῦ ἑγηνικοῦ ζητήματος. "Όλα τὰ σχογεῖα τῆς Μακεδονίας εἰναι προμηθευμένα μὲ πογεμοφόδια πγώτης τάξεως, οἷον ἀδάνια, δεικταὶ, ἀτλανταὶ καὶ γεωγαρικοὺς χάτας. Ἰδιαίτεραν προσοχὴν ἔπεστήσαμεν εἰς τὰ σχογεῖα τῆς ἀνατολικῆς Γωμυλίας. Εἰς Χάσκιο ἐστείγαμεν ἀπὸ τὸ Χαγοπωλεῖο τοῦ κ. Μαγίνου, ἔκατὸν κοντάκια πέναις. Τὸ Μπαναπάκιο τὸ ἐπιγομηθεύσαμεν μὲ μίλια διδασκάγισσαν θεγμοτάτην. Τὴν ἐγνῶγισα ἐκ τοῦ πυησίου, πογὺ πγησίον. 'Βάν δὲν ἐφοδούμην μήπως αἱ πγηγοφογίαι μου βγάψωσι τοὺς ἐκεὶ πγηθυσμοὺς, θὰ ἔγεγον ὅτι καὶ δύο δίστυγα καὶ ἐν μονόζυγον ἐστήγαμεν. θὰ μοὶ ἐπιτγέψητε δὲ, κύριοι βουλευταί, νὰ μὴν ἀναφέγω τὸ δνοματῆς πόγεως. (Χειροκροτήματα ἐκ τῶν υπουργικῶν). 'Ἐπιγάψαμεν τὸ καθῆκόν μας, δὲν μένει ἄργο τώρα η νὰ πεγιμένωμεν τὰ ἀποτεγέσματα τῶν ἐνεγειῶν μας. (Κατέρχεται τοῦ βρήματος). 'Ως ἐκ πεγισσοῦ δὲ ἀναγγέγω ὅμιν ὅτι ὁ ἀξιόγογος νέος κύριος Παπαδόπουλος θὰ ἐκδώσῃ τὸν ἔχομενον μῆνα τὴν Διάπλασιν τῶν Παιδῶν, πεγιέχουσαν τὸν μύθον 'Η γηταὶ καὶ τὰ παιδία. Χαίρετε (Καταβατνεὶ τοῦ βρήματος, σποργήζων διὰ λιγού μαρδηλού τὸν φιαγανὴ ὡς κρύσταλλον ἰδρωτά του).

ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ.

Οἱ ἐν 'Ραγούζῃ συναθροισθέντες ἀπόστολοι . . . ἐκ περάτων ὡς μόνον ἀποτέλεσμα ἔσχον μέχρι τοῦδε νὰ διαψεύσουν τὸ γαλλικὸν λόγιον ὅτι L' union fait la force ('Η ἔνωσις ἀποτελεῖ δύναμιν).

"Ἐκαμαν πολὺ καλὰ νὰ τὸ διαφεύσουν τὸ βλακώδες αὐτὸ δλόγιον, διδτὶ, καθὼς γνωρίζετε, Κυρίαι καὶ Κύριοι, ἐκ τῆς φυσιολογίας, η ἔνωσις ἀποτελεῖ ἀδυνατίαν.

Δὲν τὸ λέγουμεν νὰ σᾶς σκανδαλίσωμεν. Βενθυμούμεθα τὴν μακαρίτιδαν οἰκουμενικήν μας. Βίχον κολλήσει τότε δλοι οἱ πολιτικοὶ μας" εἴδατε τὰ ἀποτελέσματα πλέον ζευζέκικη κυβέρνησις ἀπ' ἐκείνην δὲν μπῆκεν ἀλλη. 'Αλλὰ τὴν ἥθελε ὁ Βασιλεὺς καὶ ἐπερπετε νὰ γίνη.

'Η ἐν 'Ραγούζῃ ἐπίδειξις μᾶς μυρίζει πολὺ . . . οἰκουμενικίλλαν καὶ δ θεός νὰ μᾶς φυλάγῃ ἀπὸ τὰς οἰκουμενικὰς, εἴτε ἑταῖροι εἶναι αὗται, εἴτε κυβερνήσεις, εἴτε καὶ ναυτικαὶ ἐπιδείξεις.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ.

‘Η χαριεστάτη κόρη **Πηγελόπη Γ. Χατζῆ Δημητρέου** ἡρέβανωνίσθη τὸν καλὸν ἀξιωματικὸν τῶν 'Βπιτελῶν κ. **Γεώργεον Δ. Παπαδιαμαντόπουλον.**

Τὸ αἱ Χάνεσαιν ῥάινει τὰς κεφαλάς των ἄνθη ἀγνῆς πορτοκαλλιᾶς, γλιχόμενον ἐντὸς δλίγου νὰ γευθῇ τὰ κουφέτα των.

Ο ΝΙΚΗΤΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ.

Τώρα ὅπου δὲν ἄφησαν οἱ Ἀλβανοὶ ῥουθοῦνι, Πάρ' τὸ Δουλσῖνο κι' ἄφησε σὲ μὲ τὸ Μαυροβοῦνι

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΑΛΟΝΙΩΝ.

— Μωρὲ τὸ ρήτωρ αὐτὸς ὁ Τρικούπης, εἶναι Περικλῆς !
— Τί Περικλῆς, Περικλέτος !! —

SURPRISES.

II

Βγαίνω καμμιὰ φορὰ εἰς τὰ παράθυρά μου Μονάχος πικραμένος καθὼς τὸ Δουλσῖνο, Καὶ νά σου ἐσὺ μὲ τζιριντζάντσουλες κυρά μου Σὰν ναυτικὴ ἐπίδειξις ἀπὸ τὸ Λονδίνο ... Μὰ ως πότε, πέ μου, θὰ μὲ φοβερίζης τόσο ; Βομβάρδισέ με τέλος πάντων νὰ γλυτώσω.

III

Κάθε φορὰ στὸν οὐρανὸ ποῦ βλέπω τὴ σελήνη Θυμοῦμαι μιὰ χρυσῆ βραδὺ ποῦ κάθουμουν σιμάτης. Σ' αὐτὴ ἔχάριζε τὸ φῶς δλόχρυσο ἐκείνη

Κι' αὐτὴ . . . τὴν ὡμορφιά της.

Τώρα, σελήνη, πώφυγε, καὶ σὺ τί ξεμυτίζεις ; Δὲν κρύβεσαι στὴν ἀβύσσο κ' ἔγω στὴν ἐρημιά μου ; 'Η, θέλεις τὴ βλακεία σου ἐσὺ νὰ μοῦ χαρίζης Κ' ἔγω . . . τὴν ἀσχημιά μου ;

De Kock

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

‘Ο κ. Πλατούτσας ἐκδίδει ἀπὸ 1ης Οκτωβρίου σατυρικὴν ἐφημερίδα τὸν «Καθρέπτην»

‘Ο Καθρέπτης θὰ βλέπῃ τὸν Πλατούτσαν καὶ δ Πλατούτσας τὸν Καθρέπτην.

‘Η μία Σάτυρα θ' ἀντικατοπτρίζη τὴν ἀλλην κ' ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο αὐτῶν Σατυρῶν θὰ σατυρίζωνται δλα.

Τὰ παιδαρέλια ὑψώσαν τὴν Σημαλαν τῶν, ἀφοῦ οἱ ἀγρέες πρὸ πολλοῦ τὴν ἔχουν καταιβασμένην.